

שבת דף קנד: -קנה

הגיע לחצר החיצונה.

הלכה: אמר רב הונא: היתה בהמתו טעונה כלי זכוכית - מביא כרים וכסתות ומניח תחתיה, ומתיר החבלים והשקין נופלים.

קושי 1: והאנן תנן: **נוטל את הכלים הניטלין בשבת!**

תירוץ: כי קאמר רב הונא - בקרני דאומנא, דלא חזיא ליה. (מוקצה מחמת מיאוס או חסרון כיס – מחלוקת ראשונים)

קושי: והא קא מבטל כלי מהיכנו!

תירוץ: בשליפי זוטרי – חבילות קטנות שמתחתם ניתן להשמיט את הכרים (שאז הוא לא מבטל הכלי מהיכנו).

קושי 2: מיתיבי: **היתה בהמתו טעונה טבל ועששיות - מתיר את החבלים והשקין נופלין, ואף על פי שמשתברין.**

תירוץ: התם בכולסא – חתיכות גדולות שיישברו וישתמשו אח"כ בשברים כדי ליצור כלים. **חיזוק לתירוץ:** דיקא נמי, דקתני דומיא דטבל. מה טבל - דלא חזי ליה, אף הכא נמי - לא חזי ליה.

קושי: ומאי אף על פי שמשתברין (הרי מיועדים להישבר לפי התירוץ)

תירוץ: מהו דתימא: להפסד מועט נמי חששו, קא משמע לן.

הלכה מברייתא: תניא, **רבי שמעון בן יוחי אומר: היתה בהמתו טעונה שליף של תבואה - מניח ראשו תחתיה, ומסלקו לצד אחר, והוא נופל מאליו. חמורו של רבן גמליאל היתה טעונה דבש ולא רצה לפורקה עד מוצאי שבת, למוצאי שבת מתה.** והאנן תנן: **נוטל כלים הניטלין!** - כשהדביש. - הדביש למאי חזי? - לכתיתא דגמלי. - ויתיר חבלים ויפלו שקין! - מיצטרו זיקי. - ויביא כרים וכסתות ויניח תחתיהן! - מטנפי, וקמבטל כלי מהיכנו. - והאיכא צער בעלי חיים! - קסבר: צער בעלי חיים דרבנן.

לימא כתנאי:

כולי עלמא	רבי שמעון בן אלעזר משום רבי מאיר	תנא קמא	
	עולין לה ביום טוב	אין עולין לה ביום טוב	
צדדין אסורין	מותרין	צדדין אסורין	הוה אמינא
	צדי צדדין מותרין	צדי צדדין אסורין	אביי
מאן דאסר בצדדין - אסר נמי בצדי צדדין, מאן דשרי בצדי צדדין - שרי נמי בצדדין			דחייית רבא

קושי על רבא: איתיביה רב משרשיא לרבא: **נעץ יתד באילן ותלה בה כלכלה, למעלה מעשרה טפחים - אין עירובו עירוב, למטה מעשרה טפחים - עירובו עירוב.** טעמא - דנעץ יתד באילן, הא לא נעץ - אפילו למטה מעשרה טפחים אין עירובו עירוב. והא האי תנא, דקאסר בצדדין וקשרי בצדי צדדין! **תירוץ:** אמר רב פפא: הכא בכלכלה דחוקה עסקינן, דבהדי דשקיל ליה לעירוב - קמניד ליה לאילן, וקמשמש באילן גופיה.

פסיקת ההלכה: והלכתא: צדדין - אסורין, צדי צדדין - מותרין.

רב יהודה	רב הונא		
ולא מפספסין	וגם מפספסין	מתירין פקיעי עמיר לפני בהמה	
לשווי אוכל משווינן	למיטרח באוכלא טרחינן	ומפספסין את הכיפין	
למיטרח באוכלא לא טרחינן	לשווי אוכל לא משווינן	אבל לא את הזירין	
			ענפים לחים של עצי ארז
			ענפים לחים של עצי ארז
			זירין (2) =פקיעין (3)
			זירין (2) =פקיעין (3)

קושיות נגד רב הונא ותירוצים (התירוץ האחרון נדחה)

	רב חסדא	רב יהודה	
בכלי	למקום שאינה יכולה לחזור	למקום שאינה יכולה לחזור	אין מאמירין
ביד	יכולה לחזור	למקום שיכולה לחזור	אבל מלעיטין

	לפי התירוץ	לפי הקושי	
	לשים בפניהם	למקום שיכולה לחזור	מלקיטין
	לתחוב האוכל לתוך פיה בידיים	למקום שאינה יכולה לחזור	מהלקיטין
	אין מזונותן עליך	משום טירחה	אין מלקיטין ליוני שובך – הטעם לאיסור
		בכלי	אין מאמירין (משנתינו)

הערות

אין איסור לבטל כלי מהיכנו אלא אם כן מבטלים את זה לכל השבת יש להוריד את העששית מהבהמה בגלל צער בעלי חיים